

være at lægge til Grund ved Udarbejdelsen af Tarifferne, formenes der, under den lette Udgang, der alt i længere Tid har været til mod god Sikkerhed at anbringe Penge til en højere Rente, Intet at kunne være til Hinder for at regne paa en Forrentning med 4 pCt. aarlig.

ad § 11.

Naar Anstalten, som ovenfor fremsat, skal være selvberende, vil det være nødvendigt at forsøge Indstuddene med et vist Beløb til Dækning af Administrationsomkostningerne. Hvilket Beløb der bør sættes, kan selvfølgelig, saalænge ingen Kundskab have om Anstaltens Benyttelse, kun afgøres efter et Skjøn og et Henblik til andre tilsvarende Anstalter. Naar Rentefoden er fastsat til 4 pCt., vil en Forhøielse af Indstuddene som foreslaet ikke gøre Benyttelsen af Anstalten kostbar; en mindre Forhøielse vilde mulig vise sig ikke at strække til til Omkostningernes Besridelse og til at erhverve en til mulige Tab fornøden Dækning. Som det sees af § 16 vil der imidlertid hvert femte Aar blive foretaget en Opgjørelse, af hvis Resultater det vil afhænge, om der skal forelægges Forslag til Forandringer i saa Henseende.

ad § 12.

Det er anseet for selvfølgelig, at den nye Anstalt, hvis raske Fremgang for en væsentlig Deel vil berøve paa en kraftig Ledelse, maa bestyres af en Enkeltmand. Følge den ansvarfulde Stilling, denne Mand vil komme til at indtage, kan det formeentlig kun ansees for passende, at der gives ham Kongelig Udnævnelse og den dermed følgende Udgang til Pension.

Med Hensyn til Directorens Embedsomsraade bemærkes iøvrigt, at det mulig vil vise sig hensigtsmæssigt dertil ikke at henregne Anbringelse af de ved Anstalten opsamlende Midler, der ikke behøves til den daglige Forretningsførelse, men derimod at forbeholde den almindelige Activbestyrelse de hermed forbundne Forretninger. En udtrykkelig Bestemmelse her-

om er det imidlertid anseet for ufornuddent at optage i Lovforslaget.

ad § 13.

For at en Anstalt som den paatænkte skal kunne stifte den tilsigtede Gavn og vinde den fornødne Udbredelse, vil det være nødvendigt, at dens Tilværelse bliver saa bekendt og dens Afbenyttelse saa let tilgængelig som kun kan skee ved rundt om i Landet at oprette Melleminstanser mellem den og Befolkningen. At der i hver Kjøbstad maa oprettes en saadan Melleminstans, er anseet for nødvendigt, ligesom det vilde være ønskeligt, om dette ogsaa kunde skee i alle Landcommuner. Da dette imidlertid foreløbig maaskee vil være overflødig, har man ikke villet optage nogen udtrykkelig Bestemmelse derom, men kun sikret sig Muligheden for, at ingen Landcommune skal savne dette Gode, naar der f. Ex. paa Grund af en betydeligere Afstand fra Kjøbstaden maatte vise sig Trang dertil.

Det vil af Lovforslaget sees, at man har paalagt Communerne at optræde medvirkende til Oprettelsen af saadanne Melleminstanser, og som ovenfor bemærket har man troet med Rette at kunne kræve en saadan Medvirkning paa Grund af det Gode, som det vil medføre for Communerne, at Selvforsørg bliver mere almindelig blandt deres Beboere. At Communerne herved ville blive mere directe interesserede i en omfattende Benyttelse af Anstalten, kan selvfølgelig kun tjene til Sikkring for dennes heldige Drift. Den Maade, hvorpaa man har tænkt sig denne Medvirkning tilveiebragt, er deels ved at forpligte Kommunen til at overtage Garanti for de indbetalte og de til Udbetaling udsendte Summer, hvad da atter vil have tilfølgende, at der maa tillægges Kommunen en væsentlig Andeel i, hvem det Hverv betroes at bestyre sammes Ind- og Udbetalingssted og Ret til, naar den skal finde sig foranlediget dertil, at fordre Bestyreren afstediget; deels er det paalagt Kommunen at yde det Beløb, der maatte udfordres til Anskaffelse af Locale o. s. v. og at tilskyde det yderligere Beløb, der maatte udfordres til